



ת"פ (ירושלים) 36460-01-21 - מדינת ישראל נ' נתנאל בנימין

ת"פ (ירושלים) 36460-01-21 - מדינת ישראל נ' נתנאל בנימין שולום ירושלים

ת"פ (ירושלים) 36460-01-21

מדינת ישראל

נגד

נתנאל בנימין

ע"י ב"כ עו"ד שי אדם ויזלברג

בית משפט השלום בירושלים

[08.12.2024]

כבוד השופטת סיגל אלבו

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם, במועד הרלבנטי לכתב האישום היה מר יצחק רביץ ראש מועצת היישוב קריית יערים, והנאשם היה תושב היישוב. עובר למועד הרלבנטי, הוציאה מועצת היישוב צו לפינוי ארגזים שהונחלו במרחב הציבורי על ידי משפחת הנאשם. ביום 1.12.20 יצא ראש המועצה מבניין מועצת היישוב והלך לכיוון רכבו. אז ניגש אליו הנאשם ואמר לו: "התחלת מלחמה נגדי, אני אטפל בך". ראש המועצה נכנס לרכבו והחל בנסיעה. הנאשם הורשע על כך שבדבריו איים על ראש המועצה בפגיעה בגופו או בשמו הטוב וזאת על מנת להפחידו או להקניטו.

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

3. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגשו: רישומו הפלילי של הנאשם (ת/4).

4. ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי. נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר. לעניין נסיבות ביצוע העבירה, הדגיש ב"כ המאשימה כי מדובר באיום על ראש מועצה, שהוא עובד ציבור, וכי תוכן הדברים חמור. אשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, ביקש ב"כ המאשימה למקמו בצדו העליון של המתחם. נטען כי אין דבר שניתן לזקוף לזכות הנאשם, שכן הנאשם לא נטל אחריות על דבריו. בנוסף, לנאשם 10 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, הונאה ורכוש, ועל כן יש למקמו ברף העליון של המתחם.

5. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק במאסר על תנאי בלבד, לאור העובדה שהנאשם זוכה מחלק מהאמירות המיוחסות לו בכתב האישום. נטען כי מדובר בעבירת איומים ברף נמוך, ועל כן יש להטיל על הנאשם מאסר מותנה בלבד, חרף עברו הפלילי.



דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא עיקרון ההלימה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
7. הערך החברתי המוגן שנפגע במקרה זה הוא ערך ההגנה על גופו, ביטחונו, ושלווה נפשו של ראש המועצה. כן נפגע ערך ההגנה על חופש פעולתם וקבלת ההחלטות של עובדי ציבור, הממלאים תפקיד על-פי דין.
8. לעניין מידת הפגיעה בערך המוגן, הרי היא אינה מבוטלת. הנאשם איים על ראש המועצה כי "יטפל בו", תוך שמטרתו להלך אימים על ראש המועצה הממלא תפקיד ציבורי.
9. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה שהענישה המוטלת במקרים בעבירת איומים נעה במנעד רחב שתחילתו במאסר מותנה, עובר במאסר בעבודות שירות, וכלה במאסר ממושך בפועל והכול לצד מאסר על תנאי ועונשים נלווים אחרים. זאת, בהתחשב, בטיבם של האיומים, אופיים, כמותם, מיהות המאיומים (כגון עובד ציבור או בן משפחה), אופן השמעת דבר האיום, השילוב שבין עבירת האיומים לעבירות נוספות וכיו"ב.
- להלן, אסקור מספר פסקי דין:
- רע"פ 4935/17 סימנדויב נגד מדינת ישראל (24.08.2017): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם נאשם שדינו נגזר לעונש בן 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הנאשם הורשע בארבע עבירות איומים ובעבירה של הפרעה לעובד ציבור, לאחר שאיים על סוהרי שירות בתי הסוהר בהיותו אסיר. לנאשם עבר פלילי מכביד. בית משפט השלום מצא לכתוב בעניינו של הנאשם כי: "מדובר באדם שאיומים הם לחם חוקו".
- רע"פ 6268/12 שחורי נגד מדינת ישראל (04.09.2012): ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם נאשם שנגזר דינו לעונש של מאסר מותנה לצד עונשים נלווים. הנאשם הורשע בעבירת איומים כלפי פקח עירוני שרשם לו דו"ח.
- ע"פ (מח' חיפה) 30098-10-14 חבקה נגד מדינת ישראל (22.01.2015): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שנידון לעונש של מאסר מותנה. הנאשם הורשע באיומים כלפי שוטרים, לאחר שעבר עבירת תנועה ונעצר על ידם בצד הדרך.



ע"פ (מח' ב"ש) 38759-05-14 זגורי נגד מדינת ישראל (21.01.2015): ביהמ"ש המחוזי דחה את ערעורו של נאשם שנידון לעונש בן 6 חודשי מאסר בפועל, מתוכם חודשיים במצטבר לעונש מאסר שנשא באותה עת והיתר בחופף. הנאשם הורשע באיומים כלפי חוקר שהיה עד במשפטו באמצעות אשתו של החוקר, קצינת שב"ס, לאחר שאמר לה: "תמסרי ד"ש לבעלך, יהיה בסדר, הכול יהיה בסדר". ביהמ"ש המחוזי מצא שהעונש שהוטל על הנאשם מקל ביותר בנסיבות שבהן מדובר באיום אשר הופנה נגד עובד ציבור בשל תפקידו וכלפי בני משפחתו של עובד הציבור, אך נמנע מלהחמיר בעונשו כיוון שלא הוגש ערעור שכנגד.

10. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. התכנון שקדם לביצוע העבירה; יש להניח כי הדברים לא נאמרו מתוך תכנון מוקדם, אלא בעקבות התפרצות רגשות כעס של הנאשם.

ב. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה; הנאשם הוא שנושא באחריות הבלעדית לדברים שיצאו מפיו.

ג. הנזק שנגרם מביצוע העבירה; הדברים שאמר הנאשם לראש המועצה עוררו פחד בלבו.

11. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבורה שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין מאסר על תנאי, בצדו התחתון של המתחם ועד למאסר בן 6 חודשים, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי.

12. במקרה זה לא שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה. גזירת העונש המתאים לנאשם

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; אין לזקוף לחובת הנאשם את העובדה שבחר לנהל הוכחות בעניינו, וזאת משום שלא הורשע בכל העובדות המיוחסות לו בכתב האישום. עם זאת, חרף העובדה שהנאשם לא הכחיש כי אמר לראש המועצה את הביטוי בגינו הורשע, הרי שלא נטל אחריות על הדברים שאמר, ולא הביע חרטה.

ב. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו; לנאשם 10 הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש. אציין, כי הרשעתו האחרונה היא משנת 2022 בעבירה של תקיפה סתם.

14. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם במרכז של מתחם העונש ההולם, ולגזור על הנאשם עונש של חודש מאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי.

סוף דבר

15. לפיכך, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בן חודש ימים.

הממונה על עבודות שירות יגיש, בתוך 60 יום, חוות דעת בעניין התאמתו של הנאשם לשאת מאסר בעבודות שירות.

ב. מאסר בן 6 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת איומים וירשע בה בתוך התקופה או לאחריה.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"ה, 08 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.